

Ο σχοινοβ?της

Jean Genet , Πα?λος Μ?τεσις (Translator) , Γι?ργος Μπλ?νας

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Ο σχοινοβ?της

Jean Genet , Πά?λος Μ?τεσις (Translator) , Γι?ργος Μπλ?νας

Ο σχοινοβ?της Jean Genet , Πά?λος Μ?τεσις (Translator) , Γι?ργος Μπλ?νας

- Και η πληγ? σου; Πο?; Με περιτρ?χει απορ?α, πο? κατοικε?, πο? κρ?βεται η μυστικ? πληγ? ?που, προσφε?γει καθ?νας μας, ?ταν επιβουλε?ονται την ?παρσ? του, ?ταν τον πληγ?νουν; Αυτ? η πληγ? -που ?τσι γ?νεται ο ?νδον κριτ?ς- θα γ?νει ?γκος κακ?ς και θα κυρι?ψει τον χ?ρο. Καθ?να γνωρ?ζει π?ς να την ενσαρκωθε? μ?χρι να γ?νει ο ?διος αυτ? η πληγ?, κ?τι σαν καρδι? λαθρα?α και βασανιζ?μενη.

Ο "Σχοινοβ?της" ε?ναι ?να κε?μενο δρ?σης, δρ?σης θεατρικ?ς, μουσικ?ς, ερωτικ?ς και, φυσικ?, μεταφραστικ?ς. Κ?θε αναγν?στης του "Σχοινοβ?τη" ε?ναι ?δη ?νας μεταφραστ?ς μεταφρ?ζει τις γλωσσικ?ς κιν?σεις του στη δικ? του γλ?σσα. ?σο για 'τουτη εδ? τη μετ?φραση του Πά?λου Μ?τεσι, θα μπορο?σε να χαρακτηριστε? ως ?να ε?δος σκηνοθεσ?ας, υπ? την ?ννοια πως "αν?βασε" -κατ? κ?ποιον τρ?πο- τον "Σχοινοβ?τη" στο σαν?δι της ελληνικ?ς.

Ο σχοινοβ?της Details

Date : Published 2007 by Ηλ?κτρα (first published 1958)

ISBN :

Author : Jean Genet , Πά?λος Μ?τεσις (Translator) , Γι?ργος Μπλ?νας

Format : Hardcover 95 pages

Genre :

 [Download Ο_σχοινοβ?της...pdf](#)

 [Read Online Ο_σχοινοβ?της...pdf](#)

Download and Read Free Online Ο σχοινοβ?της Jean Genet , Πά?λος Μ?τεσις (Translator) , Γι?ργος Μπλ?νας

From Reader Review Ο σχοινοβ?της for online ebook

Malvi says

Un libro para releer, indudablemente.

Searchingthethemainingoflife Greece says

"...Μ?ταιες οι συμβουλ?ς μου και ?στοχες. Δεν ε?ναι δυνατ?ν να τις ακολουθ?σει κανε?ς. ?θελα μ?νο να γρ?ψω για την τ?χνη σου ?να πο?ημα που θα σε θερμ?νει ολ?κληρο, απ' την κορφ? ως τα ν?χια. Ν' αναφλεγε?ς ?θελα, ?χι να σε διδ?ξω."

Anne Chafer says

I have the feeling that there are things I still can't really grasp, some big, philosophical things going on there. I think this book will be one of those you go back to again and again throughout your whole life.

Mary says

" Ο Θ?νατος -ο Θ?νατος που σου λ?ω- δεν ακολουθε? την πτ?ση σου, ?ρχεται προτο? εμφανιστε?ς π?νω στο σχοιν?. Πεθα?νεις πριν αν?βεις. ?ποιος χορ?ψει, θα πεθ?νει. "

" Δεν γ?νεσαι καλλιτ?χνης αν δε σου τ?χει μια μεγ?λη συμφορ?. Μ?σος για ποι?ν Θε?; Και γιατ? να τον νικ?σεις; "

" Μ?ταιες οι συμβουλ?ς μου και ?στοχες. Δεν ε?ναι δυνατ?ν να τις ακολουθ?σει κανε?ς. ?θελα μ?νο να γρ?ψω για την τ?χνη σου ?να ποι?μα που να σε θερμ?νει ολ?κληρο, απ? την κορφ? ως τα ν?χια.

Να αναφλεγε?ς ?θελα, ?χι να σε διδ?ξω. "

?να σ?ντομο δι?γημα που διαβ?ζεται σαν ποι?μα και σε παρασ?ρει σε ?να χε?μαρρο λ?ξεων, εικ?νων και μεταφορ?ν.

Christiana Hadji says

Ο Γ?λλος ποιητ?ς και συγγραφ?ας Jean Genet ?γραψε το σ?ντομο αυτ? κε?μενο το 1958 για τον εραστ? του Abdallah Bentaga, ?να νεαρ? σχοινοβ?τη του τσ?ρκου, τον οπο?ο γν?ρισε ?ταν ο ?διος ?ταν 45 χρον?ν. Πα?ζοντας τον ρ?λο του Πυγμαλ?ωνα, ο Genet στ?ριξε τον σχεδ?ν αγρ?μματο Abdallah στα πρ?τα του ακροβατικ? β?ματα, και αργ?τερα υπ?ρξε ξαν? το στ?ριγμα του ?ταν ο

Abdallah τραυματίστηκε σοβαρά κατά την διάρκεια μιας παράστασης. Ο Abdallah δεν μπόρεσε ποτέ ξανά να ανεβεί στο συρματόσχοινο, και αργότερα ο Genet βρήκε καινούριο εραστή. Το 1964, εγκαταλείμνος σε μια γκαρσονιέρα στο Παρίσι και απογοητευμένος από το έργο της καριέρας του αλλά και την αδιαφορία του Genet, ο Abdallah αυτοκτόνησε παρώνοντας χημία και κβοντάς τις φλβές του. Ο Genet δεν μπόρεσε ποτέ να ξεπεράσει εντέλως τον θάνατο του εραστή του, και αργότερα πέσε σε μια περίοδο κατθλιψής που επιχείρησε ανεπιτυχώς να δώσει και ο ίδιος τέλος στη ζωή του. Το 1986 βρέθηκε νεκρός σε ένα δωμάτιο ξενοδοχείου στο Παρίσι. Στον "Σχοινοβήτη" ο Genet συμβουλεύει τον νεαρό ακροβήτη: "Χέρευε για τον εαυτό σου και μόνο, όχι για μας. Στο τσίρκο δεν ρθάμε να δώμε μια ποντινά, μα να μοναχικά εραστή που κυνηγεί την εικόνα του, κι εκείνη του ξεφεύγει και χνεται πάνω στο συρματόσκοινο (...) Αυτός λοιπόν η μοναξιά θα μας μαγύψει." Και πια κάτω ο Genet γράφει προφητικά: "Δε γνέσαι καλλιτέχνης αν δεν σου τχει μια μεγάλη συμφορά."

°°°.°...°°. _.. ????? Ροζουλ? Εωσφ?ρος . _..°°.°°.°°° ★.·.·.·.★ ?????? ???????
?????? Ταμετο?ρο Αμ says

«Δε γνέσαι καλλιτέχνης αν δε σου τχει μια μεγάλη συμφορά.
Μυστήριο συγκλονιστικό: κάθε καλλιτέχνης, πειτα από μια περίοδο λμψής, θα διασχίσει νυδρά τοπ?α, με κνδυνο να χίσει παντελώς τα λογικά του. Αν βγει νικητής...»

Ερωτική αναμ?τηση με το απ?λυτο.

Ο Ζεν? χει μια δική του ηθική κοσμοθεωρία που πηγύζει από την προσωπική του αισθητική.
Ποτέ δεν αποδ?χτηκε την εξουσία και τη δικαιοσύνη που μας επιβ?λλεται. Αντιστ?κεται υβριστικά στα κοιν?ς αποδεκ?, τα σωσ?, τα λογικά, τα νομ?μως κατεστημένα κάθε λογής, σε κοινων?ες δομημένες με συμβατικές συμπεριφορές.

Επιζητ? την κ?θαρση και τον εξαγνισμό μ?σα από ακρά?ες και ριζοσπαστικές πράξεις.
Δεν φοβ?ται την τιμωρία και λατρεύει τον υποκόσμο των χαμένων ψυχ?ν ?πως θα λ?τρευε την αγι?τητα της π?στης του.

“Βλ?πω στους κλ?φτες, στους προδ?τες, στους δολοφ?νους, στους απ?κληρους και στους μ?γκες μια βαθιά ομορφιά, μια υπ?γεια ομορφιά”.

Ο ?ρώτας μιας π?ρνης κι εν?ς εργ?τη του χαρ?ζουν τη ζωή και τον τ?τλο του ν?θου.
Μεγαλ?νοντας μπλ?κει στην παρανομία και περν?ει τα εφηβικά του χρ?νια σε αναμορφωτήριο ?που και μυε?ται στον ομοφυλ?φιλο ?ρώτα και τη σκληρή και ?σχημη ?ψη της ζωής.
Ως εν?λικος μ?σα στη φυλακή γράφει το πρώτο του μυθιστόρημα «Η Παναγία των λουλουδι?ν», μια λογοτεχνική β?μβα του 20ου αιώνα.

Ο Ζαν-Πωλ Σαρτρ γράφει τη βιογραφία του Ζεν? και αναδεικν?ει σε μ?γιστο λογοτέχνη και βαθιά σκεπ?μενο ?νθρωπο ?ναν εκκεντρικό πρ?ην θανατοποινητή.

«Ο Σχοινοβ?της» ε?ναι ?να ποιητικό κέ?μενο με οδηγέες επιτυχ?ας σε διπλ? επ?πεδο, πραγματικό και μεταφορικό.

Το πραγματικό, δίνει οδηγίες στον ερωτικό του σ'ντροφο για την οριακή αναμ'τρηση του καλλιτ'χνη με το απ'λυτο. Με τον θ'νατο. Με το αι'νιο.

Η αναμ'τρηση ε'ναι αδι'κοπη και εμποδ'ζεται π'ντα απο κα'ριες και αιφν'διες ανατροπ'ς.

Οδηγ'ες στον 20χρ'νο σχοινοβ'τη Αμπντ'λα Μπεντ'γκα στον οπο'ο ο Ζεν' ε'χε αφιερωθε' ψυχικ' και σωματικ'.

«Ωστ'σο πρ'πει να εκθ'τεις τον εαυτ' σου στον κ'νδυνο του σωματικο', του οριστικο' θαν'του.

Το απαιτε' η δραματουργ'α του Τσ'ρκου. Το τσ'ρκο, 'πως η πο'ηση, ο π'λεμος και η ταυρομαχ'α ε'ναι απ' τα λ'γα σκληρ' παιχν'δια που επιζο'ν.

Αν π'σεις, θα σου εκφων'σουν τον πιο συμβατ' επικ'δειο: β'λτος απ' χρυσ'φι κι α'μα, τ'λμα 'που το ηλιοβασ'λεμα... μην περιμ'νεις τ'ποτ' 'λλο. Το τσ'ρκο ε'ναι 'λο συμβατικ'τητες».

Το μεταφορικ', δίνει οδηγ'ες γενικ' στον 'νθρωπο- καλλιτ'χνη-σχοινοβ'τη με σκοπ' να τον μυθοποι'σει, να του συμπαρασταθε', να τον ενθαρρ'νει στην επικ'νδυνη και οριακή αναμ'τρηση του με την αποθ'ωση, τη μοναξι' και το θ'νατο.

«Το κοιν' – που χ'ρη σ' αυτ' υπ'ρχεις, γιατ' χωρ'ς το κοιν' δε θα καταχτο'σες ποτ' τη μοναξι' – ε'ναι το κτ'νος που εσ' στο τ'λος θα το εξοντ'σεις. Η τελει'τητα κι η τ'λμη σου 'ση 'ρα εμφαν'ζεσαι το εκμηδεν'ζουν.

Μ'ταιες οι συμβουλ'ς μου και 'στοχες. Δεν ε'ναι δυνατ'ν να τις ακολουθ'σει κανε'ς. 'θελα μ'νο να γρ'ψω για την τ'χνη σου 'να πο'ημα που θα σε θερμ'νει ολ'κληρο, απ' την κορφ' ως τα ν'χια. Ν' αναφλεγε'ς 'θελα, 'χι να σε διδ'ξω».

????????

Καλ' αν'γνωση.

Πολλο'ς ασπασμο'ς.
